

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/226/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201423
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1019201423.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Ondrejkovej a členov senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D. a JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, Ph.D., v právnej veci žalobcu: npráp. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., právne zastúpeného JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom so sídlom Štefánikova 8, Poprad, proti žalovanému: Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-32/2019 zo dňa 14. augusta 2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 07. novembra 2018 bola vykonaná operatívna kontrola pracovníkmi odboru vnútornej kontroly a sťažností úradu kontroly, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Predmetná kontrola bola vykonaná u policajtov zaradených na Oddelení výkonu služby Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prešov (ďalej len „ODI OR PZ Prešov“). U žalobcu bola na podklade knihy cenností evidovanej na ODI OR PZ Prešov zistená chýbajúca finančná hotovosť vo výške 1.700,- eur za spotrebované (vodičom odovzdané) pokutové bloky, ktoré mal mať žalobca pri sebe. Súhrn peňazí za pokuty presiahol sumu 1.500,- eur, ktorú mal v zmysle čl. 10 ods. 2 Nariadenia prezidenta Policajného zboru o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore č. 7 z 22. apríla 2022 (ďalej len „Nariadenie“) ihneď po skončení služby odovzdať poverenej osobe. Žalobca tento rozdiel nevedel vysvetliť a ani po opakovaných výzvach finančnú hotovosť nepredložil. Žalobca uviedol, že sa táto finančná hotovosť mala nachádzať u neho v byte, kde sa s pracovníkmi kontroly presunuli, avšak ani v mieste bydliska im chýbajúce peniaze nepredložil. Následne žalobca uviedol, že peniaze za pokuty a bloky sa nachádzajú zrejme v Prešove, buď v aute alebo niekde na pracovisku, kde ich ani po preverení nenašiel. Z elektronického systému bolo zistené, že žalobca mal už dňa 30. októbra 2018 spotrebované pokutové bloky na sumu 1.640,- eur. Dňa 02. novembra 2018 žalobca udelil blokovú pokutu na sumu 20,- eur, disponoval tak hotovosťou 1.660,- eur a aj napriek tomu nenahlásil, že dosiahol túto finančnú hotovosť a nespravil vyúčtovanie. Dňa 03. novembra 2018 žalobca udelil dve blokové pokuty na sumu 40,- eur a dosiahol sumu 1.700,- eur za všetky spotrebované pokutové bloky, ktoré mal v tom čase zverené. Dňa 03. novembra 2018 ukončil žalobca službu v deň pracovného pokoja a dňa 05. novembra 2018 sa zúčastnil streleckej prípravy, ani vtedy však poverenému policajtovi nenahlásil, že súhrn peňazí za pokuty u neho presiahol sumu 1.500,- eur. V priebehu administratívneho konania bolo zabezpečené vyjadrenie vyšetrovateľa,

z ktorého vyplýva, že finančné prostriedky vo výške 1.700,- eur boli vyšetrovateľovi (v rámci trestného konania, ktoré bolo vedené voči žalobcovi) odovzdané matkou žalobcu dňa 07. novembra 2018 o 20.35 hod., pričom ich mala nájsť v mieste bydliska žalobcu, kde ich žalobca uložil. Uviedla, že ich dala do papierového obalu a uložila naspäť na miesto, kde ich našla. Vyšetrovateľ podotkol, že predmetné finančné prostriedky žalobca v tento deň už doma neúspešne hľadal a tieto boli až vo večerných hodinách doručené jeho matkou ako nájdené v byte, kde obaja bývajú.

2. Zo zhodnotenia pracovnej činnosti č.p. ORPZ-PO-ODI-318-008/2018 zo dňa 26. novembra 2018 nadriadeného vyplýva, že žalobca funkciu referenta oddelenia výkonu služby ODI OR PZ v Prešove zastával od 01. mája 2013. Úlohy, ktoré mu boli uložené plnil a v kolektíve nebolo zaznamenané žiadne negatívne správanie žalobcu. Žalobca pristupoval k plneniu úloh k spokojnosti nadriadených. Taktiež ani v oblasti služobnej zdvorilosti a ustrojovacej disciplíny neboli zaznamenané žiadne nedostatky. Počas služby v Policajnom zbore (ďalej aj „PZ“) bol žalobca viackrát disciplinárne riešený za porušenie interných predpisov a nariadení. Vo výkone štátnej služby bol samostatný a iniciatívny. Nadriadený uviedol, že mu nebolo známe, že by mal žalobca finančné problémy. Nadriadený do spisového materiálu zaradil aj kópiu disciplinárneho rozkazu riaditeľa ODI v Prešove č. 4 zo dňa 11. mája 2017, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie – zníženie služobného príjmu okrem iného aj za to, že minimálne od 04. januára 2017 do 15. marca 2017 neodovzdával finančnú hotovosť za uložené blokové pokuty, ktorá presiahla sumu 1.500,- eur.

3. Žalobca bol o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru upovedomený písomnosťou č.p. ORPZ-PO-ODI-318-002/2018 zo dňa 20. novembra 2018. Žalobca sa vyjadril vyjadreniami zo dňa 22. novembra 2018, 10. januára 2019 a 14. februára 2019. Návrh na prepustenie bol prerokovaný príslušným odborovým orgánom, ktorý vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 29. marca 2019 prepustenie žalobcu zo služobného pomeru neodporučil. Žalobca bol s vecou riadne oboznámený a predložil svoje vyjadrenie dňa 12. apríla 2019.

4. Dňa 24. apríla 2019 bolo vydané prvostupňové rozhodnutie – Personálny rozkaz generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 25, ktorým rozhodol, že žalobca je podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého druhostupňového rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ. V odôvodnení okrem iného uviedol, že žalobca svojím konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočíva v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď dňa 07. novembra 2018 v čase výkonu štátnej služby počas vykonávanej kontroly finančné prostriedky za uložené blokové pokuty nemal pri sebe a tieto finančné prostriedky po dosiahnutí stanovenej čiastky (1.500,- eur) v celkovej sume 1.700,- eur za uložené blokové pokuty neodovzdal nadriadenému, ani poverenému policajtovi. Žalobca zvlášť hrubo porušil služobnú povinnosť, keď si počas výkonu služby svedomito neplnil úlohy na úseku svojho služobného zaradenia uložené mu zákonom, ako aj internými predpismi, pretože si neplnil svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené právnymi predpismi, nezdržal sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo mohlo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал služobnú disciplínu, čím zvlášť hrubo porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo najujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktorými sú zodpovedné dodržiavanie služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, ich povinnosť byť čestnými, ochraňovať práva občanov a tým upevňovať ich dôveru v PZ.

5. Žalobca podal voči prvostupňovému rozhodnutiu, personálnemu rozkazu odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SPOU-PO-PK-32/2019 zo dňa 14. augusta 2019 tak, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný okrem iného uviedol, že žalobca bol už za obdobný skutok riešený v roku 2017, kedy mu bolo disciplinárnym rozkazom riaditeľa ODI OR PZ v Prešove č. 4 zo dňa 11. mája 2017 uložené disciplinárne opatrenie – zníženie služobného platu 5 % na dobu dvoch mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., kedy okrem iného žalobca nevyúčtoval finančné prostriedky po prekročení stanovenej objemu peňazí, avšak vtedy zverené finančné prostriedky nadriadenému predložil. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca okrem toho, že zverené finančné prostriedky uchovával mimo pracovisko, uchovával ich na takom

mieste, kde k nim mali prístup aj iné osoby. Zverené finančné prostriedky sú majetkom štátu a nie je akceptovateľné ani to, aby s takými finančnými prostriedkami disponovala osoba, ktorá na to nemala právny nárok – matka žalobcu. Tvrdenie žalobcu, že dôvodom úschovy peňažných prostriedkov v mieste bydliska bola pokazená skrinka možno považovať za irelevantné, keďže žalovaný bol povinný takúto poruchu nahlásiť nadriadenému, ktorý by buď zabezpečil opravu predmetnej skrinky alebo by zabezpečil iné vhodné miesto pre úschovu finančných prostriedkov. Žalobca mal viac možností, ako splniť povinnosť vyúčtovania odovzdania finančných prostriedkov pri dosiahnutí stanoveného objemu 1.500,- eur, avšak benevolentne ich uschoval v mieste svojho trvalého bydliska. Počas vykonanej operatívnej kontroly po opakovaných výzvach finančné prostriedky nepredložil a nepredložil ich ani v mieste bydliska, vo svojom súkromnom motorovom vozidle a ani na pracovisku. Žalovaný tiež uviedol, že nesúhlasné stanovisko príslušného odborového orgánu má iba odporúčací charakter a orgán príslušný na rozhodnutie ním nie je viazaný. Odborový orgán sa zaoberal tým, že je spochybnená sprenevera predmetnej finančnej hotovosti žalobcom, avšak každé porušenie zákona nemusí byť priestupkom alebo trestným činom. V personálnom konaní pre rozhodnutie postačuje porušenie zákona, ktoré zákon predpokladá a stanoveným spôsobom postihuje. Žalobca nebol zo služobného pomeru prepustený z dôvodu, že spáchal skutok, ktorý je uvedený v Trestnom zákone, ale z dôvodu, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom za súčasného splnenia druhej zákonnej podmienky a to, že je ho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby tak, ako to vyplýva z § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Aj odborový orgán vo svojom stanovisku pripustil, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania.

6. Žalovaný vo svojom rozhodnutí doplnil, že prípadným akceptovaním takéhoto hrubého protiprávneho konania, ktoré bolo žalobcovi riadne preukázané, by vznikla oprávnená obava, že by mohlo dôjsť k zníženiu úrovne disciplíny aj u ostatných policajtov. Do budúcnosti by to mohlo predstavovať taký faktor, v dôsledku ktorého sa zvýši riziko poklesu disciplinovanosti príslušníkov PZ v širšom rozsahu, čo by malo vplyv na znižovanie profesijných a morálnych nárokov pre výkon štátnej služby príslušníkov PZ. Už samotné nebezpečenstvo opakovania sa takéhoto počínania si žalobcu v budúcnosti nedáva záruku toho, že by sa tieto negatívne vplyvy na čestnosť a disciplinovanosť nepreniesli aj do správania sa ostatných príslušníkov PZ. V prípade jeho ponechania v služobnom pomere by mohlo dôjsť k ohrozeniu týchto záujmov štátnej služby. Zodpovednosť príslušníkov PZ je širšieho rozsahu a posudzuje sa prísnejšie, čo zodpovedá aj ich spoločenskému postaveniu. Žalovaný uviedol, že nadriadený v tomto konaní posudzoval aj doterajšie služobné výsledky žalobcu, pričom žalobca sa obdobného konania už v minulosti dopustil, kedy bol vzhľadom na menšiu závažnosť skutku riešený disciplinárnym opatrením. Žalobca nebol počas služobného pomeru disciplinárne odmenený, avšak bol viackrát disciplinárne riešený za neplnenie si povinností, vyplývajúcich mu zo zaradenia na viacerých úsekoch, ako aj za nevhodné jednanie a správanie sa.

II.

Žaloba

7. Správnou žalobou zo dňa 15. októbra 2019 sa žalobca domáhal prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-32/2019 zo dňa 14. augusta 2019, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

8. V podanej žalobe namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a porušenie jeho práv. Podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie žalovaného v zmysle § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „SSP“) nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP je zistenie skutkového stavu orgánmi verejnej správy nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

9. Žalobca bol toho názoru, že svojím konaním neporušil služobnú prísahu ani služobné povinnosti. Skutočnosť, že v čase inšpekčnej kontroly nevedel, kde sa nachádza finančná hotovosť za spotrebované pokutové bloky, keďže od soboty večera do stredy, keď nastúpil do práce ubehol dlhší čas a v tom čase bol psychicky vyčerpaný, sama o sebe neodôvodňuje záver, že hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti. Zverené finančné prostriedky sa po celý čas nachádzali v byte na E. XX F. D., kde býva v podnájme so svojou mamou. Jeho mama tieto finančné prostriedky odložila na jemu neznáme miesto. V tomto konaní žalobca nevidel porušenie služobnej prísahy ani služobnej povinnosti a má za to, že naďalej spĺňa podmienky byť v stálej štátnej službe.

10. Poukázal na skutočnosť, že už vo svojom skoršom vyjadrení v priebehu administratívneho konania uviedol, že dňa 03. novembra 2018 končil službu a nezamykala sa mu skrinka. Z tohto dôvodu zobral pokutové bloky a hotovosť domov. Dňa 07. novembra 2018 ich pri odchode z domu hľadal, avšak nenašiel ich. Z toho dôvodu sa domnieval, že ich nechal v práci, kde taktiež neboli. Na základe toho dospel k záveru, že ich niekam odložila jeho mama. Pracovníci kontroly žalobcu dňa 07. novembra 2018 vyzvali, aby predložil ku kontrole pokutové bloky a finančnú hotovosť. Žalobca ich nemal pri sebe, preto išli s pracovníkmi kontroly a riaditeľom ODI do miesta jeho bydliska, kde ich tiež a ani v aute, ktorým išiel do práce, nenašli. Žalobca inšpekcii uviedol, že peniaze nepoužil na nijaký osobný účel. Počas šetrenia vecí na útvare inšpekcie sa s ním skontakovala jeho mama, ktorá uviedla, že našla peniaze v sume 1.700,- eur a odložila ich do skrinky medzi papiere. Večer okolo 20:00 hod. mama žalobcu tieto peniaze priniesla a odovzdala vyšetrovateľovi. Uviedla, že v strese si neuvedomila, že odložila peniaze, ktoré žalobca hľadal.

11. Taktiež namietal, že návrh na prepustenie bol prerokovaný príslušným odborovým orgánom, ktorý vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 29. marca 2029 jeho prepustenie zo služobného pomeru neodporučil.

12. Zdôraznil, že ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. jednoznačne hovorí o možnosti prepustenia policajta zo služobného pomeru len v prípade, keď sú splnené obidve skutkové náležitosti, ktoré predmetné ustanovenie uvádza, a to porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a súčasná ujma dôležitých záujmov štátnej služby v prípade ponechania v služobnom pomere. Predmetná skutočnosť je podľa názoru žalobcu aj dôvodom neplatnosti jeho prepustenia zo služobného pomeru.

III.

Vyjadrenie žalovaného

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23. decembra 2019 navrhol žalobu zamietnuť. Zotrvával na dôvodoch napadnutého rozhodnutia a poukázal na to, že žalobca nevedel vysvetliť, kde sa finančné prostriedky nachádzajú a ani po opakovaných výzvach finančnú hotovosť nepredložil. Uvedenú čiastku za spotrebované pokutové bloky žalobca nepredložil ani po tom, ako uviedol, že sa asi nachádzajú v mieste bydliska v D., G. E. H.XX, kde sa následne s pracovníkmi úradu kontroly sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a riaditeľom ODI OR PZ Prešov presunuli. Chýbajúce peniaze po preverení v mieste bydliska nepredložil a uviedol, že peniaze za pokuty a bloky sa zrejme nachádzajú v Prešove, buď v aute alebo niekde na pracovisku, kde ich ani po preverení nenašiel.

14. Uviedol, že skutkový stav bol zistený na základe šetrenia nadriadeného žalobcu, ktorý ako dôkazy v zmysle § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. využil výsledky šetrenia, na základe ktorého bolo zistené, že zostatok pokutových blokov podľa knihy cenín evidovanej na ODI OR PZ Prešov pod č. 23/2018 ku dňu 24. októbra 2018 u žalobcu predstavoval hodnotu 1.700,- eur. Nadriadený do konania zabezpečil úradný záznam I. J. C. K., služobne zaradeného vo funkcii vedúceho oddelenia výkonu služby Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove (ďalej len „ODI OR PZ v Prešove“) č. p.:ORPZ-PO-ODI-006/2019 zo dňa 02. februára 2019, v ktorom okrem iného uviedol, že v elektronickom systéme CESDAP bolo zistené, že žalobca už dňa 30. októbra 2018 mal spotrebované pokutové bloky na sumu 1.640,- eur. Dňa 02. novembra 2018 žalobca udelil blokovú pokutu na sumu 20,- eur, disponoval hotovosťou 1.660,- eur a aj napriek tomu nehlásil, že dosiahol takúto finančnú hotovosť a nespravil vyúčtovanie. Dňa 03. novembra 2018 počas výkonu služby žalobca udelil dve blokové pokuty na sumu 40,- eur a dosiahol tak sumu 1.700,- eur za všetky spotrebované pokutové bloky, ktoré v tom čase mal zverené. Uvedený deň bol dňom pracovného voľna (sobota). Dňa 05. novembra 2018 v čase od 07.30 do 15.30 hod. sa zúčastnil streleckej prípravy, ani vtedy poverenému policajtovi nenahlásil, že súhrn peňazí za pokuty u neho presiahol sumu 1.500,- eur, aj napriek tomu, že v zmysle čl. 10 ods. 2 Nariadenia po dosiahnutí takejto sumy bol povinný ju ihneď po skončení služby odovzdať poverenému policajtovi (I. J. C. K.).

15. V ďalšom žalovaný poukázal na to, že finančné prostriedky vo výške 1.700,- eur boli vyšetrovateľovi (v rámci trestného konania, vedeného proti žalobcovi) odovzdané matkou žalobcu L. B. dňa 07. novembra 2018 o 20.35 hod., pričom ich mala nájsť v byte na Komenského ul. č. 13 v Bardejove na

mieste, kde ich uložil žalobca. Tieto následne dala do papierového obalu a uložila späť na miesto, kde ich našla. Nájdenie chýbajúcej čiastky v byte a jej vrátenie vyšetrovateľovi L. B. potvrdila vo svojom vyjadrení k veci zo dňa 23. januára 2019.

16. Rovnako tak dal do pozornosti, že nadriadený v súlade so zákonom zadovážil všetky dostupné dôkazy. Tieto dôkazy vyhodnotil podľa vlastnej úvahy v zmysle ustanovenia § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (za súčasného zohľadnenia okolností podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.). Tvrdenie žalobcu, že dôvodom úschovy peňažných prostriedkov v mieste bydliska bolo, že sa mu nezamyká pridelená skrinka v práci, žalovaný považoval za irelevantné. V súlade s § 48 ods. 3 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. bol žalobca povinný bezprostredne po zistení akejkoľvek poruchy a nedostatku, čo nemožnosť uzamknutia jemu pridelené skrinky na útvare PZ jednoznačne je, takúto poruchu nahlásiť nadriadenému, ktorý by buď zabezpečil opravu predmetnej skrinky, alebo by zabezpečil iné vhodné miesto pre úschovu takýchto finančných prostriedkov.

17. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalobca okrem toho, že zverenú finančnú pomoc uschovával mimo pracovisko, uchovával ich na takom mieste, kde k nim mali prístup aj iné (neoprávnené) osoby. Zverenú finančnú pomoc sú majetkom štátu a nie je akceptovateľné ani to, aby s takýmito finančnými prostriedkami disponovala osoba, ktorá na to nemala právny nárok – matka žalobcu. Zároveň žalobca zverením prebral zodpovednosť za tieto majetkové hodnoty a z toho mu vyplýva povinnosť ich riadne a priebežne vyúčtovať a konať tak, aby nedochádzalo ku škodám ani k bezdôvodnému obohateniu, prípadne, aby sa nedostali do rúk neoprávneným osobám. Z uvedeného jednoznačne podľa názoru žalovaného vyplýva, že žalobca sa neriadil všeobecne záväznými právnymi predpismi a ani internými predpismi, keď opakovane nesplnil svoju povinnosť vyúčtovania a odovzdania finančných prostriedkov pri dosiahnutí stanoveného objemu, aj keď mal viac možností splniť túto povinnosť a následne benevolentne uschoval zverenú finančnú pomoc v mieste svojho trvalého bydliska na mieste, kde k nim mali prístup aj iné nepovolané osoby. Počas vykonanej operatívnej kontroly po opakovaných výzvach finančnú pomoc nepredložil. Nepredložil ich ani po tom, čo ich hľadal v mieste bydliska, vo svojom súkromnom vozidle a ani na pracovisku.

18. K námietke, že Odborový zväz polície v stanovisku neodporučil prepustenie žalobcu, žalovaný uviedol, že táto námietka nie je opodstatnená, keďže nadriadený napadnuté rozhodnutie prerokoval s príslušným odborovým orgánom, ktorý neodporučil prepustenie žalobcu zo služobného pomeru z dôvodu, že sa nadriadený nevysporiadal s tvrdeniami matky žalobcu ohľadom uloženia zverenej finančnej hotovosti v mieste bydliska, čo závažným spôsobom spochybňuje spreneveru predmetnej finančnej hotovosti žalobcom, najmä úmysel v jeho konaní. Zároveň však odborový orgán uviedol, že ním uvedené žiadnym spôsobom nespochybňuje zodpovednosť žalobcu za porušenie interných predpisov pri nakladaní s finančnou hotovosťou za predané pokutové bloky.

19. Ďalej uviedol, že nesúhlasné stanovisko príslušného odborového orgánu má iba odporúčací charakter a orgán príslušný na rozhodnutie vo veci ním nie je viazaný. Stanovisko príslušného odborového orgánu nie je formou uplatnenia námietok v konaní, vyjadruje len názor zástupcu zamestnancov k prepusteniu žalobcu. Odborový orgán síce v stanovisku pokladal za prekážku aplikácie inštitútu prepustenia nepreukázanie úmyslu v konaní žalobcu spáchať trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, avšak každé porušenie zákona nemusí byť priestupkom alebo trestným činom, pričom odborový orgán sa vo svojom stanovisku upriamoval len na formu zavinenia pri uvedenom trestnom čine. V samostatnom personálnom konaní pre rozhodnutie postačuje porušenie zákona, ktoré zákon predpokladá a stanoveným spôsobom postihuje. Samotný odborový orgán v poslednej vete stanoviska pripustil, že žalobca sa protiprávneho konania dopustil a bolo na príslušnom nadriadenom, aby v rámci svojej právomoci posúdil závažnosť protiprávneho konania žalobcu a následne rozhodol, či v prípade žalobcu aplikuje inštitút prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

20. Dodal, že nadriadený v predmetnej veci zadovážil dostatočné množstvo dôkazov, ktoré vyhodnotil v súlade so zákonom. Nadriadený pri voľnom hodnotení dôkazov prihliadal aj na osobu žalobcu, jeho doterajšie hodnotenie, zastávanú funkciu, doterajší postoj k plneniu pracovných úloh, na čas a situáciu za ktorej došlo k porušeniu služobnej prísahy, ako aj na preukázanie miery zavinenia a dôsledky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je odôvodnený záver, že nadriadený žalobcu prihliadol na všetky rozhodujúce okolnosti, dostatočne zhodnotil dôkazy a na základe dôkladného posúdenia veci podľa

vlastnej úvahy v súlade s právnymi predpismi dospel k záveru, že konanie žalobcu dosiahlo intenzitu zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a povinnosti s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Podľa žalovaného bola splnená aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá spočívala v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený s opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, sa dopustil konania spočívajúceho v tom, že si nesplnil vyššie uvedené povinnosti súvisiace s nakladaním so zverenými finančnými prostriedkami, ktoré mu vyplývajú zo všeobecne záväzných a interných predpisov.

21. Zároveň uviedol, že na činnosť príslušníkov PZ sú kladené vyššie nároky, tak počas priameho výkonu štátnej služby, ako aj mimo neho. Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a pri svojom povolani a profesii má byť svojim správaním vzorom vo vzťahu k ostatným občanom. Požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho právneho postavenia, ako aj z úloh, ktorými sa zúčastňuje na plnení funkcií štátu. Preto sa vyžaduje dodržiavanie a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktné rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísahe. Nemenej dôležitým faktorom podporujúcim negatívny vplyv prípadného ponechania žalobcu v služobnom pomere je tá skutočnosť, že prípadným akceptovaním uvedeného hrubého protiprávneho konania, ktoré bolo žalobcovi riadne preukázané, by vznikla oprávnená obava, že by mohlo dôjsť k zníženiu úrovne disciplíny aj u ostatných policajtov. Už samotné nebezpečenstvo opakovania sa takéhoto počínania si žalobcu v budúcnosti nedáva záruku toho, že by sa tieto negatívne vplyvy na česťnosť a disciplinovanosť nepreniesli aj do správania sa ostatných príslušníkov PZ, a teda že by v prípade jeho ponechania v služobnom pomere opätovne nedošlo k ohrozeniu záujmov štátnej služby. V konečnom dôsledku by akákoľvek tolerancia pri posudzovaní tak nebezpečných negatívnych javov, akými sú nezodpovedné nakladanie so zverenými finančnými prostriedkami a opakované porušovanie na vec sa vzťahujúcich interných aktov riadenia, mohla do budúca spôsobiť, že služobná prísaha, ktorú v zmysle § 17 zákona č. 73/1998 Z.z. skladá každý občan pri vzniku služobného pomeru, by zostala iba v rovine prázdnej proklamácie bez jej hlbšieho obsahového naplnenia a bez nutnosti rešpektovania prevzatého záväzku voči štátu, ku ktorému sa každý služobný pomer príslušníka PZ zakladá.

IV.

Replika žalobcu

22. Žalobca v podanej replike zo dňa 20. januára 2020 uviedol, že zotráva na podanej žalobe. Poukázal tiež na časť vyjadrenia žalovaného, kde uznáva, že k takejto skutočnosti, kedy došlo k neodovzdaniu finančnej hotovosti po presiahnutí sumy 1.500,- eur, došlo aj v minulosti. Toto bolo riešené znížením služobného príjmu v období od 04. januára 2017 do 15. marca 2017, pričom išlo o priestupok a nie o hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti.

23. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 23. januára 2024 uviedol, že dňa 07. novembra 2018 bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. marca 2023, sp. zn. 3To/21/2022-441 bol žalobca v zmysle § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodený z obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove zo dňa 31. januára 2020 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného poriadku.

24. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sžo/78/2015 zo dňa 30. novembra 2016, ktorým bolo zmenené rozhodnutie riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance, úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru. Skutočnosť, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby je podľa jeho názoru dôvodom neplatnosti prepustenia zo služobného pomeru. Na základe celého prešetrenia veci žalobca svojím konaním neporušil hrubým spôsobom služobnú prísahu a ani služobné povinnosti.

25. Žalovaný sa k replike žalobcu a jeho vyjadreniu zo dňa 23. januára 2024 nevyjadril.

V.

Konanie na správnom súde

26. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-1S/226/2019. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená do senátu 8S správneho súdu.

VI.

Pojednávanie

27. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP rozhodol na pojednávaní dňa 15. augusta 2024 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, žalobcu a povereného zástupcu žalovaného. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

28. Žalobca pred súdom uviedol, že sa ničoho nedopustil. Uviedol, že takáto situácia sa mu stala aj v minulosti, išlo však len o súhrn okolností, a to v dôsledku skutočnosti, že vedúci nebol prítomný na pracovisku, nakoniec však všetky zverené prostriedky odovzdal. Dodal, že náhodou bolo zistené, že súhrn zverených prostriedkov, nachádzajúcich sa u žalobcu prekročil sumu 1.500,- eur, tak bol disciplinárne potrestaný. Takisto uviedol, že nemal vedomosť, že jeho mama peniaze, nachádzajúce sa v byte, kde spoločne bývali, uložila na iné miesto. Ďalej uviedol, že za tieto finančné prostriedky má hmotnú zodpovednosť, túto sumu by musel vyrovať. Na otázku člena senátu, či matka žalobcu mala vedomosť o tom, že hotovosť pochádza z výkonu štátnej služby, žalobca uviedol, že jeho matka túto vedomosť nemala. Následne na otázku člena senátu, či sa stalo viackrát, že peňažné prostriedky uložil doma, žalobca odpovedal kladne, pričom zdôraznil, že za tieto má hmotnú zodpovednosť a jeho skrinka na útvare bola poškodená.

VII.

Relevantné právne predpisy

29. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade.

30. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prisahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

31. Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný
a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
b/ vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

32. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

33. Podľa § 189 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. sa služobný pomer končí aj prepustením.

34. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

35. Podľa článku 10 ods. 2 Nariadenia Prezidenta Policajného zboru o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore zo dňa 22. apríla 2002, ktoré bolo uverejnené v Zbierke nariadení Prezidenta Policajného zboru v čiastke č. 7/2002 peniaze za pokuty, v čiastke zodpovedajúcej minimálne 80% uložených pokút, odovzdáva policajt svojmu priamemu nadriadenému alebo ním poverenému policajtovi minimálne raz za mesiac. Peniaze za pokuty podľa prvej vety policajt odovzdá svojmu priamemu nadriadenému alebo ním poverenému policajtovi aj častejšie na základe pokynu priameho nadriadeného alebo ihneď po skončení služby, ak ich súhrn presiahne čiastku 1500 eur, u policajta oddelenia mýtnej polície Policajného zboru a u policajta špeciálneho oddelenia, ak ich súhrn presiahne čiastku 3000 eur.

VIII.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

36. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutkový stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

37. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou jeho postupu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

38. V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. na tom základe, že „dňa 07. novembra 2018 v čase o 07.30 hod počas výkonu plánovanej služby bola pracovníkmi odboru vnútornej kontroly a sťažností úradu kontroly sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonaná operatívna kontrola všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky so zameraním na postup v súvislosti s evidovaním a manipuláciou s blokmi na pokutu zaplatenú na mieste, ceninami a súvisiacou finančnou hotovosťou za uložené pokutové bloky policajtov prítomných v čase kontroly. Kontrolou bola na podklade evidenčnej knihy cenností podľa účtovaného stavu prevzatých a nezúčtovaných pokutových blokov ku dňu 24. októbra 2018 zistená u žalobcu chýbajúca finančná hotovosť vo výške 1 700,- eur za spotrebované (vodičom odovzdané) pokutové bloky, ktoré podľa Nariadenia mal pri sebe mať. Súhrn peňazí u neho presiahol sumu 1 500,- eur, ktorú v zmysle čl. 10 ods. 2 Nariadenia po dosiahnutí takejto sumy bol povinný ihneď po skončení služby odovzdať poverenej osobe. Žalobca tento rozdiel nevedel vysvetliť a ani po opakovaných výzvach finančnú hotovosť nepredložil. Uvedenú čiastku za spotrebované pokutové bloky žalobca nepredložil ani po tom, ako uviedol, že sa asi nachádzajú v mieste bydliska v D. I. E. G. H. XX, kde sa následne s orgánom kontroly a s riaditeľom ODI OR PZ Prešov presunuli. Chýbajúce peniaze po preverení v mieste bydliska nepredložil a uviedol, že peniaze za pokuty a pokutové bloky sa zrejme nachádzajú v Prešove, buď v aute alebo niekde na pracovisku, avšak ani na týchto miestach ich nenašiel.“

39. Zákon č. 73/1998 Z.z. upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, ktorou sa na účely tohto zákona rozumie plnenie úloh Policajného zboru policajtom v služobnom úrade alebo v zahraničí a právne vzťahy s tým súvisiace; štátna služba sa vykonáva v služobnom pomere a zakladá sa vo vzťahu k štátu (§ 2 ods. 2, ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.).

40. Podľa § 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore policajný zbor je ozbrojeným bezpečnostným zborom, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti, vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy, ktoré pre Policajný zbor vyplývajú z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky (ods. 1). Policajný zbor sa vo svojej činnosti riadi ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná (ods. 3).

41. Túto doktrínu možno dodržať len vtedy, ak sa stane vlastným pravidlom príslušníkov, ktorí tento silový orgán vnútornej ochrany štátu tvoria. Preto nevyhnutnou podmienkou vzniku služobného pomeru občana k policajnému zboru (§ 16 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.) je zloženie služobnej prísahy v znení uvedenom v § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Ide teda o sľub, ktorým uvedenú doktrínu potvrdzuje s tým, že na to využije všetky svoje sily a schopnosti vrátane nasadenia vlastného života. Táto prísaha nie je prázdnu proklamáciou určenou k obradným efektom ceremoniálu slávnostného prijatia občana do Policajného zboru, ale skutočným potvrdením záväzku.

42. Zložením sľubu sa občan stáva príslušníkom Policajného zboru, kategórie osôb, ktorých konanie nesúladne s právnymi predpismi bude pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Takýto zodpovedný prístup policajta k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Funkciu štátu plní policajt za odmenu a s tým súvisiace nadštandardné sociálne, dôchodkové a zdravotné zabezpečenie. Prirodzeným je očakávanie, že policajti pri svojom postavení budú príkladne rešpektovať zákony štátu nielen v rámci služby, ale aj mimo nej, ako sa k tomu zaviazali (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. novembra 2002 sp. zn. 4 SŽ 118/02, publikovaný v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. R 36/2004). Vybraným skupinám štátnych zamestnancov (policajtom) a v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom poskytuje lepšie sociálne zabezpečenie, ako má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje Zákonník práce. Na druhej strane váh sa však nachádzajú vyššie požiadavky na profesionálny a morálny charakter policajta pre výkon štátnej služby. Ich porušenie zákon nekompromisne sankcionuje. Vo vzťahu k plneniu služobných povinností zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších ako ustanovení iných zákonov (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. SŽ-o-NS 53/03 zo dňa 18. novembra 2003, sp. zn. 2Sžo/159/2008 zo dňa 23. septembra 2009).

43. Služobný pomer príslušníkov Policajného zboru, SIS, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR, Železničnej polície je svojou povahou inštitútom verejného práva, ide o štátnozamestnanecký pomer. Takýto právny pomer nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu, čiže rozhodnutím o prijatí do služobného pomeru a po celú dobu svojho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je typickým pomerom súkromnoprávnym, kde účastníci majú rovnaké postavenie. To sa prejavuje okrem iného aj v právnej úprave týkajúcej sa zmeny služobného pomeru, služobnej disciplíny, skončenia služobného pomeru a nárokov s tým súvisiacich a ďalších prípadov rozhodovania služobných orgánov, ktorá sa vyhýba implementácii zmluvných prvkov (pre služobný pomer cudzorodý) do vzťahov, ktoré sú založené na tuhšej podriadenosti a nadriadenosti subjektov služobného pomeru, pre ktoré je charakteristické jednostranné rozhodovanie zamestnávateľského subjektu o právach a povinnostiach príslušníkov. Právna povaha takéhoto služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru odráža osobitný charakter zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci, potreba pevného začlenenia policajta do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone, čo zvyrazňuje skutočnosť, že nemožno hovoriť o modifikácii súkromno-právneho pomeru, ale o špecifickom štátnozamestnaneckom pomere verejného práva, ktorého právna úprava má formu kódexu (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/246/2009 zo dňa 10. marca 2010, sp. zn. 3Sžo/40/2013 zo dňa 20. augusta 2014, sp. zn. 10Sžo/334/2015 zo dňa 25. januára 2017). Príslušné ustanovenia zákona č. 73/1998 Z.z. je potrebné vykladať s ohľadom na osobitný charakter služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 515/2016 zo dňa 23. júna 2016).

44. Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že policajt protiprávnym

konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a súčasne že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ak vezmeme do úvahy, že zodpovednosť policajtov je širšieho rozsahu a posudzuje sa prísnejšie, čo zodpovedá ich spoločenskému postaveniu, bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý sa dopustil protiprávneho konania spočívajúceho v porušení svojich základných povinností.

45. V prejednávanej veci žalobca namietal nesprávnosť záveru žalovaného, ktorý v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že dôvodom prepustenia žalobcu bolo porušenie služobnej prísady a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pričom uvedené malo spočívať v tom, že žalobca dňa 07. novembra 2018 v čase výkonu štátnej služby počas vykonávanej kontroly finančné prostriedky za uložené blokové pokuty nemal pri sebe a tieto finančné prostriedky po dosiahnutí stanovenej čiastky (1.500,- eur) v celkovej sume 1.700,- eur za uložené blokové pokuty neodovzdal nadriadenému, ani poverenému policajtovi.

46. Vo vzťahu k uvedenému správny súd dáva do pozornosti, že v zákone č. 73/1998 Z.z. zákonodarca nedefinuje, čo pokladá za porušenie prísahy alebo zvlášť závažné porušenie služobnej povinnosti, z ktorých dôvodov uvedené ustanovenie je možné považovať za právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom, a ktoré tak prenechali správnomu orgánu príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. Pri posúdení porušenia prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom zákon nevymedzuje, z akých hľadísk mal správny orgán vychádzať, teda vymedzenie hypotézy právnej normy závisí v každom konkrétnom prípade od úvahy správneho orgánu, ktorý tak môže pri skúmaní intenzity preukázaného porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti prihliadnuť na osobu policajta (jeho doterajšie hodnotenia), na funkciu, ktorú zastával, na jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, na čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu služobnej povinnosti, na preukázanú mieru zavinenia, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností, na dôsledky. Zákon tu síce ponechal širokú možnosť uváženia v prípade rozhodnutia o prepustení z pomeru príslušníka policajného zboru pre porušenie prísahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, avšak táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

47. Správny súd má za to, že žalovaný v preskúmanom rozhodnutí na str. 10-11 dostatočným spôsobom odôvodnil v čom spočíva porušenie povinnosti zvlášť hrubým spôsobom ako aj porušenie služobnej prísahy zo strany žalobcu. Žalovaný najmä poukázal na skutočnosť, že žalobca sa neriadil internými predpismi, keď konal v rozpore s čl. 10 ods. 1, 2 a 3 Nariadenia, podľa ktorých mal mať peniaze za pokuty v službe pri sebe, oddelene od iných peňazí, mal odovzdať peniaze za pokuty v čiastke zodpovedajúcej minimálne 80 % uložených pokút svojmu priamemu nadriadenému alebo ním poverenej osobe. Rovnako tak vyslovil, že v rozpore s časťou I. bod 1 a 2 rozkazu ministra vnútra SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ, žalobca riadne neplnil svoje služobné povinnosti a nezdržal sa pri výkone služobnej činnosti konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ a ohroziť dôveru občanov v tento zbor, z čoho vyplýva, že konal v rozpore s čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ v znení neskorších predpisov, podľa ktorého príslušník PZ pri výkone služby i mimo služby koná v súlade s Ústavou SR, všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými aktmi riadenia Ministerstva vnútra SR, ako aj s Európskym kódexom policajnej etiky a rešpektuje ľudské práva a slobody. Taktiež vyslovil, že žalobca sa neriadil všeobecne záväznými právnymi predpismi, keď v čase mimo služby konal v príkrom rozpore s jeho spoločenským postavením, úlohami a poslaním PZ, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ cit. zákona, pretože neplnil svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, nevykonával štátnu službu osobne, riadne a včas, nezdržal sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodrжал služobnú disciplínu. V kontexte uvedeného, nemôže obstáť tvrdenie žalobcu, že tento svojím konaním neporušil služobnú prísahu ani služobné povinnosti, keď v čase inšpekčnej kontroly nevedel, kde sa nachádza finančná

hotovosť za spotrebované pokutové bloky, nakoľko od soboty večera do stredy, kedy nastúpil do práce ubehol dlhší čas a v tom čase bol psychicky vyčerpaný.

48. Pokiaľ ide o splnenie druhej zákonnej podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá spočíva v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v PZ, správny súd konštatuje, že rovnako tak aj posúdenie tejto otázky je v každom konkrétnom prípade predmetom správneho uváženia nadriadeného s personálnou právomocou, v rámci ktorého je potrebné vziať do úvahy dĺžku trvania štátnej služby dotknutého policajta, jeho služobné výsledky, hodnotenia, dovtedajší prínos jeho osoby pre Policajný zbor i jeho perspektívy do budúcnosti, najmä z hľadiska využiteľnosti jeho skúseností v zbore. Ďalej je potrebné zohľadniť stanoviská bezprostredných nadriadených i odborovej organizácie a uvážiť aj konkrétne okolnosti konania, v ktorom sa vidí dôvod prepustenia, vrátane postoja policajta k tomuto konaniu. Výsledkom správnej úvahy by mala byť odpoveď na otázku, prečo je vzhľadom na zistené okolnosti viažuce sa osobe dotknutého policajta v záujme štátnej služby, aby bol prepustený zo služobného pomeru.

49. Správny súd dospel k záveru, že žalovaný v dostatočnej miere vyhodnotil zákonné predpoklady stanovené za účelom posúdenia naplnenia aj tejto zákonnej podmienky. Žalovaný predovšetkým akcentoval, že je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený s opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, sa dopustil konania spočívajúceho v tom, že si nesplnil vyššie uvedené povinnosti súvisiace s nakladaním so zverenými finančnými prostriedkami, ktoré mu vyplývajú zo všeobecne záväzných a interných predpisov. Aj podľa názoru správneho súdu by v danom prípade bolo ponechanie žalobcu v služobnom pomere na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktorými sú najmä zodpovedné dodržiavanie služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi Policajného zboru, ich povinnosť byť čestnými, ochraňovať práva občanov a tým upevňovať ich dôveru v Policajný zbor, keďže zákon č. 73/1998 Z.z. predpokladá, že príslušník Policajného zboru v rámci svojho postavenia bude príkladne rešpektovať zákon a iné právne predpisy tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha.

50. Správny súd preto nemal dôvod spochybníť vyššie uvedenú správnu (voľnú) úvahu žalovaného, ktorá nijako nevybočila z medzí logiky a hľadísk ustanovených zákonom a žalobca svoju úvahu i náležite zrozumiteľne a preskúmateľne vysvetlil. Vzhľadom na úlohu a postavenie príslušníkov Policajného zboru je nevyhnutné vyžadovať, aby títo príslušníci ozbrojeného zboru, ktorí sú akousi „predĺženou rukou štátu“ dôsledne dodržiavali právne predpisy a plnili svoje povinnosti.

51. Ani žalobnej námietke, že návrh na prepustenie bol prerokovaný príslušným odborovým orgánom, ktorý vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 29. marca 2029 prepustenie žalobcu zo služobného pomeru neodporučil, správny súd nemohol priznať relevanciu. Vo vzťahu k uvedenému pokladá za potrebné najmä uviesť, že zákonom stanovená povinnosť zakotvená v § 225 ods. 2 písm. c) zákona č. 73/1998 Z.z. bola dodržaná tým, že návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ príslušný nadriadený pred vydaním rozhodnutia o jeho prepustení s odborovým orgánom vopred prerokoval. Je tiež nevyhnutné poukázať na odporúčací charakter uvedeného stanoviska, teda príslušný nadriadený pri rozhodovaní týmto nebol viazaný. Navyše samotný odborový orgán v poslednej vete stanoviska pripúšťa, že žalobca sa protiprávneho konania dopustil, a preto bolo na príslušnom nadriadenom, aby v rámci svojej právomoci posúdil závažnosť protiprávneho konania žalobcu a následne rozhodol, či v jeho prípade aplikuje inštitút prepustenia v zmysle § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z.

52. Rovnako tak správny súd nemohol prihliadnuť ani na námietku žalobcu, spočívajúcu v tvrdení, že sa mu nezamykala skrinka, z ktorého dôvodu zobral pokutové bloky a hotovosť domov. Zákon č. 73/1998 Z.z. totiž v ustanovení § 48 ods. 3 písm. c) zakotvuje postup príslušníka PZ v takomto prípade. Preto v zmysle uvedeného bol tento povinný bezprostredne po zistení poruchy a nedostatku, čo nemožnosť uzamknutia jemu pridelenej skrinky na útvare PZ jednoznačne je, takúto poruchu nahlásiť nadriadenému, ktorý by následne buď zabezpečil jej opravu alebo by zabezpečil iné vhodné miesto pre úschovu takýchto finančných prostriedkov. Správny súd teda argumentácii žalobcu neprisvedčil,

príčom jeho tvrdenia považoval za nezodpovedajúce zákonu č. 73/1998 Z. z., významu a zmyslu jeho ustanovení.

53. Správny súd sa takisto nemohol stotožniť s tvrdením žalobcu, že skutočnosť, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby pre skutok, právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery, je podľa jeho názoru dôvodom neplatnosti prepustenia zo služobného pomeru. K uvedenému správny súd považuje za dôležité dodať, že porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou alebo priestupkovou zodpovednosťou príslušníka PZ. Skutočnosť, že personálne konanie je nezávislé (oddelené) od konania o priestupku alebo o trestnom čine znamená, že správny orgán nemusí počkať na závery deliktuálneho konania, a to ani vtedy, ak je skutok podmieňujúci obe konania totožný. Tieto úvahy však neznamenajú, že správny orgán konajúci v personálnom konaní nie je povinný vykonať dokazovanie, ktoré objektívne preukazuje skutok, ktorý je predmetom personálneho konania a že nie je potrebné náležite zistiť skutkový stav.

54. Správny súd pokladá za nevyhnutné zdôrazniť, že porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti samo osebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil trestného činu. Otázka deliktuálnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho rozhodnutia. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním deliktu. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok sp. zn. 2Sžo/156/2008 zo dňa 22. apríla 2009, sp. zn. 2Sžo/189/2010 zo dňa 18. mája 2011), z ktorej vyplýva, že „V konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie neviny. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ nie je otázka jeho viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z. z.“. Uvedenú judikatúru je potrebné chápať v tom zmysle, že správne orgány rozhodujúce v personálnom konaní o prepustení príslušníka PZ zo štátnej služby neskúmajú deliktuálnu zodpovednosť a ani otázku viny alebo neviny, ale skúmajú naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 zákona č. 73/1998 Z.z.

55. Správny súd na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov dospel k záveru, že žalovaný vec správne právne posúdil a za tým účelom vykonal dokazovanie na riadne zistenie skutkového stavu veci. Správny súd preto žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

56. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné spravodlivo od žalobcu požadovať ich náhradu. Okrem toho, žalovanému nevznikli ani trovy právneho zastúpenia a disponuje zamestnancami s právnickým vzdelaním, ktorí za neho na súde môžu konať.

57. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa

nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).